

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 12 de febrer de 2009

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. A.F.R. va presentar davant de l'Hble Batllia demanda laboral contra la societat M. SL, propietari del negoci M.M. i contra la societat O SL propietària del negoci X. en reclamació de la quantitat de : 22.285,17 € en concepte de preavis (8.618,40 €), de compensació econòmica (16.662,24 €) i de vacances (1.383,63 €), tot majorat dels interessos legals corresponents.

II.- La societat M. SL va formular l'excepció de manca de legitimació passiva i es va oposar a totes les pretensions de la part agent.

III.- La societat O SL va també oposar-se a totes les pretensions del Sr. A.F.R. contestant que el tancament del local X. i l'acomiadament dels seus treballadors es va acordar unànimement en una junta general de socis en la qual també va participar el demandant; que en conseqüència sota cap concepte l'agent pot negar que va ser preavisat, conforme als articles 70 i 71 de la Llei sobre el contracte de treball, del seu

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

acomiadament en quant que era treballador de l'empresa al propi temps que soci.

IV.- Per sentència de data 19 de setembre del 2008, l'Hble Tribunal Unipersonal de Batlles secció civil, estimant en part la demanda de la part actora, va condemnar solidàriament les societats M. SL i O SL a pagar al Sr. A.F.R. la quantitat total de 20.705,13 €, amb els interessos legals comptadors des de la data de contesta a la demanda, amb la corresponent cotització a la CASS, imposant a les esmentades societats les despeses processals.

IV.- Contra aquesta resolució les societats M. SL i O SL han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Les parts que recorren manifesten : que no es pot equiparar la situació del demandant a la prevista a l'article 10 de la Llei sobre el contracte de treball en matèria de cessió d'empreses, ja que en cas d'autes, el Sr. A.F.R. va marxar voluntàriament, i en el seu exclusiu benefici, del seu càrrec de co-director del M.M. i va acceptar l'oferta que se li va fer per anar a treballar al X.; que no existeix identitat de socis entre les dos societats, que cadascuna en llur respectiu local té el seu personal propi i això sense que s'hagin mai produït cessions de contractes de treball i/o canvis d'empleats entre ambdues; que la relació laboral del Sr. A.F.R. es va iniciar a finals d'octubre del 2006 i va finalitzar el dia 1 de setembre del 2007.

II.-El Sr. A.F.R. va començar a treballar pel compte de la societat M. SL el primer de desembre de 1998, en qualitat de cambrer i posteriorment de Director del negoci M.M.; en el decurs del mes d'octubre del 2006, el mateix va anar a treballar al negoci X., propietat de la societat O SL. El dia 1 de setembre del 2007 la societat O SL va tancar el negoci i acomiadar el treballador

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

oferint-li en concepte de vacances, dies festius treballats, preavis i compensació econòmica, la quantitat de 4.379,10 € que el mateix va refusar per esser disconforme amb aquesta quitança laboral.

III.- La primera qüestió que s'ha de resoldre es la de determinar la situació laboral del Sr. A.F.R.. A mitjans del mes d'octubre del 2006, el Sr. A.F.R. va marxar de la societat M. SL per anar a treballar pel compte de la societat O SL. Les societats M. SL i O SL, tenen un mateix objecte social, explotant el mateix tipus de negoci, però en llocs diferents i amb personal propi. Cada societat constitueix una persona jurídica pròpia i diferent l'una de l'altra, encara que hi hagi socis comuns a ambdues societats. No s'ha produït mai cap transmissió, cessió o canvi de titularitat d'una empresa envers l'altra, el que fa improcedent l'aplicació de les normes expressades en l'article 10 de la Llei sobre el contracte de treball. Ara be, no consta en autes que hi hagi hagut cap acomiadament del Sr. A.F.R. per part de la societat M. SL, cap desestiment del treballador, ni tampoc cap rescissió del contracte de treball per mutu acord de les parts, ja que al final de la relació laboral entre el Sr. A.F.R. i la societat M. SL no s'ha produït cap liquidació malgrat esser obligatori i exigida per l'article 77 de la Llei; al contrari, la societat M. SL va satisfer al Sr. A.F.R. la totalitat del salari del mes d'octubre del 2006, malgrat que aquest hagi marxat de l'empresa a mitjans del mateix mes per anar treballar al negoci X.. Per tant, s'ha de considerar que s'ha produït una cessió del contracte de treball del Sr. A.F.R., entre les societats M. SL i O SL, cessió facilitada pel fet que el Sr.. H.M.I. sigui soci majoritari d'ambdues societats i hi ostenti càrrec representatiu. La cessió d'un contracte de treball no afecta l'antiguitat del treballador i per tant el Sr. A.F.R. va conservar tota la seva antiguitat quan va anar a treballar pel compte de la societat O SL. Dit això, la cessió del contracte de treball té per efecte de traslladar les obligacions contractuals del cedent al cessionari pel període posterior a la cessió. En el present procediment es tracta d'un acomiadament realitzat per la societat O SL quan el contracte de treball del Sr. A.F.R. ja havia estat traslladat a aquesta societat per la societat M. SL. Per tant la societat M. SL no te cap obligació envers el treballador, ni responsabilitat en la mesura

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

d'acomiadament, el que fa que s'ha d'estimar l'excepció de manca de legitimació passiva que ha plantejat.

IV.- Respecte a l'acomiadament del Sr. A.F.R., força es de constatar que fou fet de manera totalment indeguda, ates que es incontrovertible que la societat O SL no va complir els requisits exigits per l'article 71 de la Llei sobre el contracte de treball que preveu que el preavis s'ha de notificar per escrit mitjançant carta certificada amb avis de recepció o mitjançant l'entrega directa al treballador que ha de signar-ne la recepció amb la menció de la data o en presència de testimonis si es nega a signar. Malgrat que el Sr. A.F.R. no sol·licita cap indemnització per acomiadament improcedent, sinó únicament el pagament del preavis i de la compensació econòmica que li pertoca, aquesta Sala ha de donar als fets d'autes la qualificació jurídica que els hi correspon perquè no pot anar en contra de la Llei i particularment quan es tracta d'una Llei d'ordre públic com la Llei sobre el contracte de treball de la qual els manaments son imperatius com ho estipula el seu article 3. Per tant, ates que la infracció a la normativa establerta a l'article 71 relacionada a la notificació del preavis s'equipara a un acomiadament improcedent i dona lloc únicament a la indemnització establerta a l'article 76 per l'acomiadament fet en forma indeguda, i ates que la referida indemnització es l'únic rescabament que pot reclamar un treballador perjudicat pel seu acomiadament, tal com ho preveu la Llei i ho ha confirmat la jurisprudència, el Sr. A.F.R. només està legitimat a sol·licitar el pagament de l'indemnització legal esmentada corresponent a un mes i mig de salari per any de servei a l'empresa.

V.- Si es considera que el Sr. A.F.R. va treballar del 1 de desembre de 1998 fins al 31 d'agost del 2006, i que el seu salari mig durant els darrers 12 mesos ha estat de 2.075,44 €, li correspon percebre la quantitat de 24.126,99 €. Nogensmenys, atès que la part recorreguda, sol·licita la confirmació de la resolució de primera instància que va atorgar-li la quantitat de 20.705,13 € no es pot anar més enllà d'aquest import per congruència processal.

V.- En conseqüència, s'ha de confirmar la sentència impugnada, llevat pel que fa a la condemnació de la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

societat M. SL, el que determina l'imposició de costes de segona instància a la societat O SL a l'excepció de les costes relacionades a la presència de la societat M. SL que seran a càrrec del Sr. A.F.R..

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar el recurs de la societat M. SL;
Desestimar el recurs de la societat O SL;
Reformar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 19 de setembre del 2008 en el sentit de donar lloc a l'excepció de manca de legitimació passiva formulada per la societat M. SL;
Confirmar-la per la resta de les seves disposicions;
Condemnar a la societat O SL al pagament de les costes processals de segona instància, llevat de les costes derivades de l'intervenció de la societat M. SL que aniran a càrrec del Sr. A.F.R..

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-